

Смјернице за сарадњу ПОЛИЦИЈЕ с медијима

Полиција и медији у обављању својих професионалних задатака и у интересу јавности остварују сарадњу и стварају одговорне, професионалне и партнерске односе и праксе засноване на разумијевању, повјерењу и проактивном приступу. Транспарентност рада, једнако поступање према свим медијима и новинарима у приступу информацијама и заштита права новинара су основ ове сарадње. Смјернице представљају најважније стандарде који произлазе из међународних докумената и домаћег законског оквира и нису обавезујућег карактера.

Полиција и медији имају обавезу да поштују позитивне законске прописе.

1. Полиција је дужна да поштује права новинара, посебно:
 - право на слободу изражавања и право на слободу кретања,
 - право новинара да не буду лишени слободе на незаконит начин у вези с обављањем професионалних задатака,
 - право да штампају, дистрибуишу и продају публикације, емитују програм и објављују садржај на интернету, без санкције или мијешања од стране полиције, власти и трећих лица.
2. Полиција не може тражити од новинара да се код њих региструју током обављања свог посла, осим ако није потребна посебна дозвола (нпр. мјесто злочина). Новинари не смију да приступе мјестима који су с разлогом и јасно ограђени или обиљежени, нарочито ако постоји опасност од угрожавања или ометања рада полиције.
3. Полиција не може ометати или санкционисати новинаре због обављања професионалних задатака. Новинари имају право да фотографишу, снимају, праве биљешке, посматрају, раде интервјуе и/или праве извјештаје на свим јавним мјестима, а да при том не морају да траже посебну дозволу од полиције и других надлежних органа. Ово укључује и право новинара да снимају и фотографишу полицијске службенике приликом обављања њихових полицијских овлаштења.
4. Полиција не може новинарима одузимати опрему или материјале, осим ако је у питању извршење судске наредбе. Материјали и опрема који се одузимају у складу с важећим законима и који могу да послуже као доказ у судском поступку могу да буду привремено одузети и предати суду на чување.

5. Полиција не смије да користи методе присиле и застрашивања новинара да би открили извор информација.
6. Полиција може од новинара да захтијева да покажу новинарску исказницу када траже приступ мјестима или догађајима који су отворени за новинаре, али затворени за јавност, односно на којима је приступ ограничен. Новинарска исказница која садржи име, фотографију, као и основне податке о медију или удружењу новинара, довољна је да се утврди професионални идентитет.
7. Новинарима треба да се омогући неометано извјештавање о свим врстама јавног окупљања, прије, у току и након окупљања. Од представника медија не смије се захтијевати да буду формално акредитовани да би пратили јавно окупљање, осим ако то захтијевају интереси безбједности новинара или учесника.
8. Уколико је приликом полицијског поступања неопходно успоставити кордон или заштитну ограду, полиција ће, у складу с могућностима, обезбиједити одговарајуће мјесто за извјештавање. Новинари и даље треба да имају приступ свим мјестима као и остала јавност.
9. Полицијски службеници су у обавези да се идентификују показивањем службене полицијске исказнице или полицијске значке на захтјев новинара или лица према којем примјењују полицијска овлаштења, односно да саопште своје име и презиме или број полицијске значке.
10. Полиција ће предузети све мјере у циљу утврђивања чињеница и околности о насиљу, пријетњама, застрашивању или узнемиравању новинара и медија, а у вези с обављањем њихових професионалних задатака, или уколико је ријеч о уништавању медијске опреме и средстава.